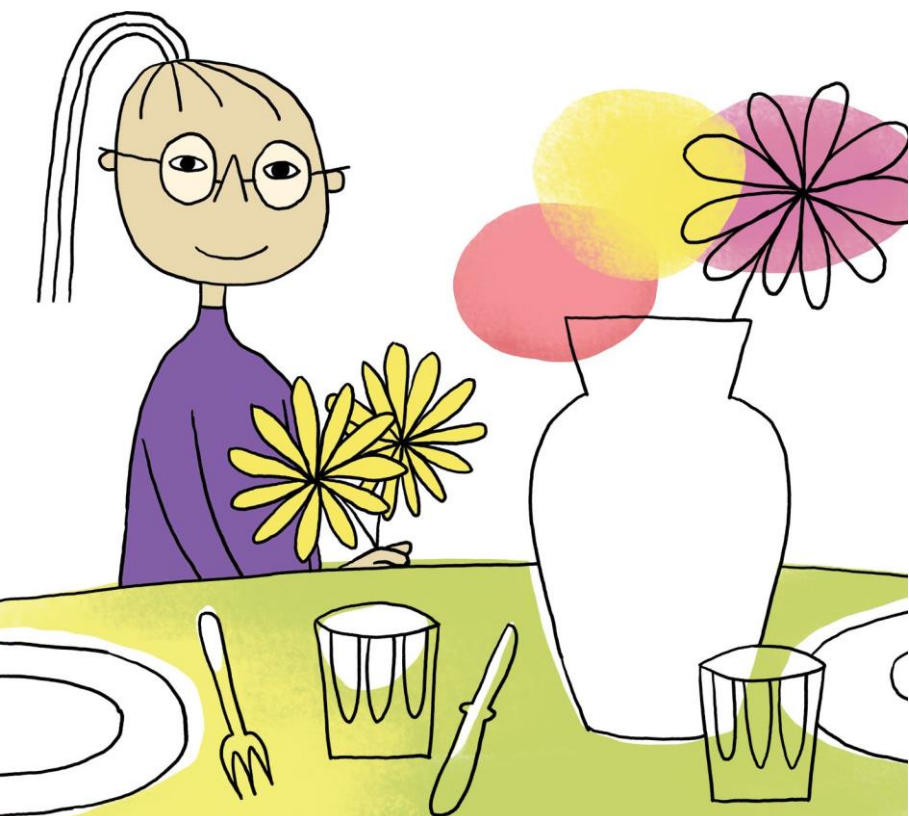
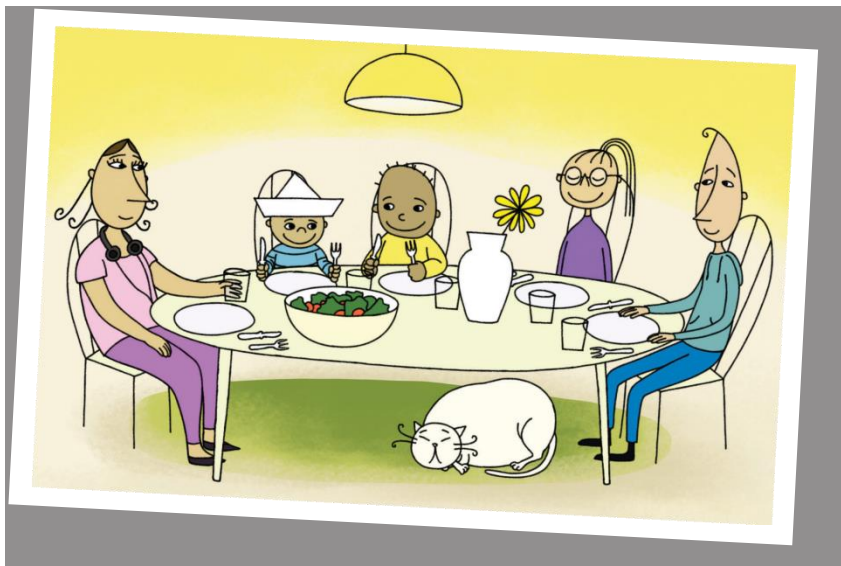

Vejledning

til filmene
"Det trygge huset" og "Fuglekassa"

INDLEDNING

Filmene er lavet for at give børn kort og letforståelig information om, hvad et krisecenter er. Hovedbudskabet er at fortælle børn, at de er trygge på krisecentret, at de er ikke alene, og at det, der er sket, ikke er deres skyld.

Det er vigtigt, at barnet ser filmene første gang sammen med voksne, de føler sig trygge ved. Giv tid til at tale lidt om, hvad filmene handler om, før I ser dem. Det er også vigtigt at følge op på spørgsmål og reaktioner efter filmen. Forklar barnet, at der findes forskellige slags krisecentre, og tilpas informationen til det pågældende krisecenter. En fælles ting for alle krisecentre er, at det er et trygt sted at være.

"FUGLEKASSA"

I denne film formidler man hovedbudskaberne til børnene: Her er du tryk, du er ikke alene, og det er ikke din skyld.

"DET TRYGGES HUSET"

Her fortæller fem børn om deres oplevelser med at bo på et krisecenter, og hvordan det var at skulle flytte fra deres hjem.

FILMENE KAN BRUGES:

- Til at give en enkel forklaring på, hvad et krisecenter er
- Ved planlægning af indflytning
- Hvis barnet kender nogen, som bor på et krisecenter
- Hvis du skal tale om krisecentre, fx i en børnehave/skole gruppe

Spørgsmål og svar skal tilpasses det enkelte krisecenter. Her er nogle eksempler:

Er der legerum på alle krisecentre? *De fleste krisecentre har et legerum.*

Får man altid sit eget værelse til sig selv og mor/far? *Ja, på de fleste krisecentre. På nogle krisecentre får man eget køkken og bad. På andre krisecentre deler man køkken, bad og stue med de andre, som bor der.*

Bor der både mødre og fædre på krisecentret? *Der findes krisecentre for både kvinder og mænd. Kvinder og mænd bor ikke sammen på krisecentret.*

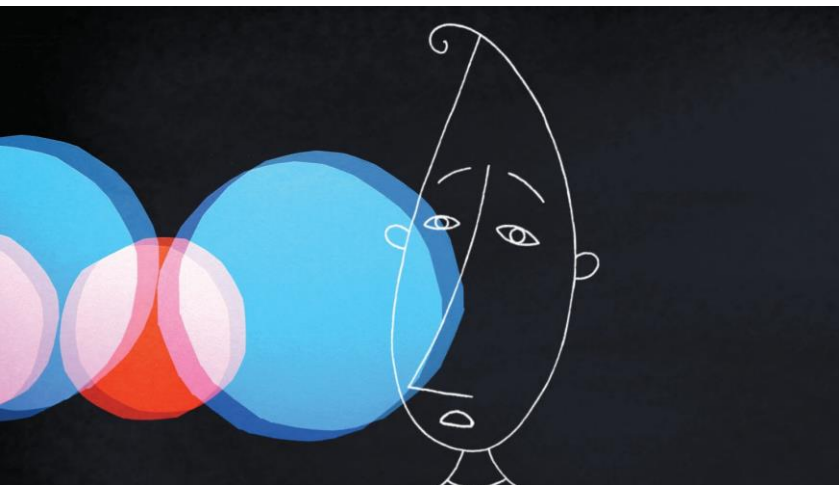
Kan man have venner på besøg? *Det er noget, krisecentrets medarbejdere bestemmer. Det kan undertiden lade sig gøre, andre gange ikke. Men barnet kan besøge venner, hvis det er trygt for alle.*

DET TRYGGE HUSET

Forklar, hvad familiemedlemmer kan være – far, stedfar, mor, mors kæreste, stedmor, fars kæreste, søskende, mostre, fastre, morbrødre, farbrødre, bedsteforældre osv., og at disse familiemedlemmer kan udgøre forskellige varianter af familier.

Uro i hjemmet kan fx skyldes, at forældrene skændes eller slås, så ting ødelægges. Nogle gange prøver børn at beskytte eller hjælpe den, som bliver slået. Andre gange bliver børn bange og stikker af eller gemmer sig. Nogle gange kan børn til og med hjælpe den person, som bliver vred og farlig. Det kan de gøre for ikke selv at blive slået. Det er helt almindeligt, at børn på krisecentret har oplevet alt dette.

Det sker også, at nogen forlader hjemmet så hurtigt, at de ikke får de ting med, som de gerne ville. Det kan fx være krammedyr eller andre ting, der forbindes med tryghed. Barnet kan tænke meget på dette. Det er undertiden muligt at tage tilbage for at hente flere af tingene, andre gange vil det tage lang tid, og nogle gange kan de ikke hentes.

Dem, som kommer til krisecentret, har forskellige oplevelser med sig. Nogen må forlade deres hjem her og nu, mens andre kan planlægge det i god tid. Det er altid vigtigt at tænke på, hvad der er mest trygt for dem, der skal rejse. Den, man rejser fra, må ikke få at vide, hvor man rejser hen.

Børn på krisecentre har mange forskellige følelser og oplevelser, og man må gerne savne og være glad for begge forældre – uanset hvad de har gjort. De kan også savne søskende, de er rejst fra, kæledyr, deres værelse, venner, naboer, klassen, lærere osv. De kan også være bekymrede og have dårlig samvittighed, og de kan synes, det er synd for den anden voksne, som er tilbage – og måske savne vedkommende. De kan også være vrede på den voksne, de er på krisecentret med. Alt

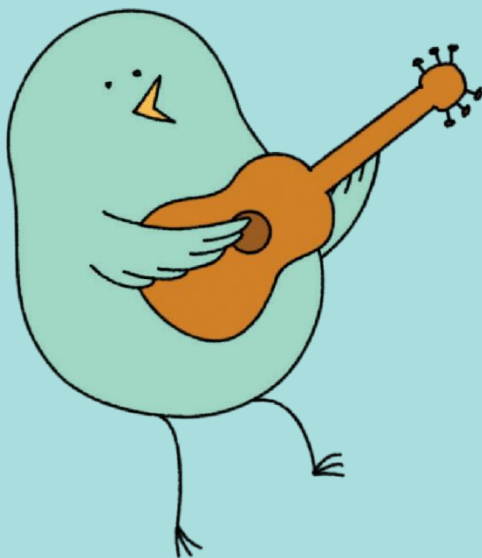

dette er helt normale følelser og oplevelser for børn, som kommer til krisecentret.

Det, de voksne gør, er aldrig barnets skyld. Det er vigtigt for barnet at tale med en voksen, som barnet stoler på. Dermed slipper det for at takle sine vanskelige tanker alene. Du kan fx spørge barnet: *Hvad tror du, at du kunne gjort? Tror du, det ville have hjulpet?* Men uanset hvad barnet tror, det kunne have gjort, er det altid de voksne, som har ansvaret for deres handlinger.

"Det trygge huset" har forskellige sekvenser med fiskere og regn, der giver os plads til at tænke, og tid til at lade indtrykkene synke ind. Der er også en kat med i filmen, hvilket giver os anledning til at sætte fokus på kæledyr. Børn er ofte meget optaget af dyr, de har forladt derhjemme – noget, der kan være ekstra svært for mange. De tænker på, hvad der sker med dyret, om det får mad, og om den, der er tilbage, behandler dyret ordentligt osv.

På krisecentret kan man desværre ikke have kæledyr på grund af allergi, men nogle gange kan krisecentret hjælpe, så andre kan passe kæledyret.

TIL BØRNENE

Alle forældre kan skændes og være uenige. Det er ikke farligt. Men hvis de slår, ødelægger ting, siger grimme ting til hinanden, plager eller skræmmer hinanden, så de bliver kede af det eller bange, så er det ikke godt. Så kan nogle børn blive bange og utrygge og tænke, at de skal passe på mor/far.

Børn kan også blive vrede eller triste eller få lyst til at gøre dumme ting selv, som fx at slå.

VIGTIGE REGLER PÅ KRISECENTRET:

- Tag ikke billeder, og læg ikke billeder ud på internet og sociale medier, Facebook, Snapchat, Twitter, Instagram osv.
- Gem ikke billeder fra krisecentret på mobilen
- Sluk for lokalitetstjenester på mobilen
- Fortæl det ikke til nogen, hvem der bor på krisecentret

Det kan variere fra center til center, hvor længe man kan bo der, men ingen skal flytte tilbage til noget, der er utrygt eller farligt. Så får man hjælp til at finde et andet sted at bo. Det kan undertiden tage lang tid og andre gange kortere tid at finde et nyt sted at bo. Det vil de voksne fortælle dig.

Krisecentret skal være et trygt sted for alle, som bor der, og derfor er det vigtigt, at du ikke fortæller det til andre, hvem der bor der. Det er anderledes at bo på et krisecenter. Der bor andre mennesker der, både voksne og børn, og man kan blive både trist, vred og irriteret over, at man altid har andre mennesker omkring sig. Det er vigtigt, at man prøver at tage hensyn til hinanden og behandle hinanden ordentligt. Hvis du synes, noget er vanskeligt, kan du spørge dem, som arbejder på krisecentret om råd og hjælp.

Krisecentret hjælper, så du kan fortsætte i din skole/børnehave. Et barn må undertiden skifte skole/børnehave. Andre gange er man nødt til at blive på krisecentret. Skoleelever får lektiehjælp af en lærer eller andre, som kan tage ansvaret for det. Så snart det er trygt og i orden, skal børn gå i skole som sædvanligt.

Det er helt almindeligt, at børn tror, at det er dem, som har gjort noget forkert, og at det er grunden til, at mor eller far bliver vrede på hinanden. Men det er aldrig barnets skyld, at de voksne slår, truer eller siger grimme ting. Mange børn tænker på dette, og nogle har dårlig samvittighed eller er vrede på sig selv for at føle, tænke eller gøre det, de gør, men det er altid de voksnes ansvar.

Denne pdf kan hentes fra:
krisesenteret.bodo.kommune.no

